

3

Спри до дебрите дълбоки,
дето ручеят звъни,
и, окрилен от възторзи
в своята младост потъни.
Пий от пламналата свежест
на зелените гори,
пий от всяка клонка ведра
сок и пурпурни искри.

Младостта е миг преходен, —
в младостта си изгори,
и възкръснал като феникс,
пръскай слънчеви зари.
Виж над тебе, как просторът
в светли пламъци трепти,
в тая свежест ти изгаряй
и към нов живот лети.